

SEBASTIJAN d.o.o. u stečaju
Ivana Nepomuka Jemeršića bb
43290 Grubišno Polje
OIB: 62337692509

koje zastupa stečajni upravitelj

Snježana Hopp
Antuna Matije Reljkovića 77
43500 Daruvar
e-mail: snjezana.hopp@gmail.com

Daruvar, 4.4.2024.

Na posl. br. St-424/2020

TRGOVAČKI SUD U BJELOVARU
Dr I. Lebovića 42, Bjelovar
Sutkinja Marija Petrina Kubica

PREDMET: odgovor na žalbu stečajnih vjerovnika ENERGOPELET d.o.o., Grubišno Polje i SEBASTIJAN RUNKO, Potpićan, od 2.4.2024.

U naslovu žalbe navode se stečajni vjerovnici ENERGOPELET d.o.o., Grubišno Polje i SEBASTIJAN RUNKO, Potpićan, oba po punomoćniku odvjetniku, dok se u nastavku teksta prije obrazloženja žalbe navodi: „*Stečajni vjerovnici Sebastijan d.o.o. (koji je ujedno i razlučni vjerovnik) i Energopelet d.o.o. (koji je izvjesno stečajni vjerovnik) protiv točke I rješenja 5 St-424/2020-100 podnose žalbu.*“

Sebastijan d.o.o. nikako nije vjerovnik već je stečajni dužnik, a ukoliko je došlo do propusta u pisanju i umjesto Sebastijan d.o.o. treba stajati Sebastijan Runko tada se ističe da je Sebastijan Runko razlučni vjerovnik na pokretnini koja je već ranije unovčena i po kojoj je nakon unovčenja i suglasnosti na troškove izvršeno namirenje tog vjerovnika. Dakle niti jedan od podnositelja žalbe nema položaj razlučnog vjerovnika u ovom stečajnom postupku.

Predlaže se da naslovni sud odbaci žalbu jer podnositelji žalbe nisu aktivno legitimirani za podnošenje žalbe obzirom da nisu ovlaštenici prava na namirenje iz kupovnine ostvarene prodajom nekretnine stečajnog dužnika već su to izričito razlučni vjerovnici. Iz tog razloga nisu ni bili pozvani na ročište za diobu kupovnine koje je održano 1.3.2024. godine, a na kojem je punomoćnik podnositelja žalbe prisustvovao kao javnost.

Ukoliko sud smatra da o žalbi treba meritorno odlučiti u nastavku stečajni dužnik zastupan po stečajnom upravitelju daje svoj odgovor na žalbu.

I.

U točki 1. žalbe stečajni vjerovnici tvrde da su u podnesku koji je predan sudu 28.2.2024. godine detaljno obrazložili razloge zbog kojih osporavaju predloženu diobu i prijavljene troškove zastupanja stečajnog dužnika po odvjetniku.

Na navedeni podnesak stečajna upraviteljica se dana 6.3.2024. detaljno očitovala, no punomoćnik stečajnih vjerovnika se u žalbi uopće ne osvrće na to očitovanje.

II.

U točki 2. žalbe punomoćnik stečajnih vjerovnika navodi: „Iz obrazloženja rješenja o namirenju proizlazi da nagrada stečajne upraviteljice iznosi 10.012,77 eura, a troškovi odvjetnika vezanih uz unovčenje nekretnina 8.292,02 eura.“

Navod punomoćnika pogrešno je prepisan te stoga netočan. Naime, u obrazloženju rješenja o namirenju stoji: „Prema navodu stečajne upraviteljice izravni troškovi koji terete unovčenu nekretninu iznose ukupno 10.012,77 EUR, a odnose se na trošak prodaje kod FINE (278,72 EUR), procjenu nekretnine (1,161,32 EUR), troškove odvjetnika (8.292,02 EUR) i sudske troškove (280,71 EUR).“

Punomoćnik stečajnih vjerovnika u svojoj žalbi osporava sve troškove, kako izravne tako i neizravne jer nisu obrazloženi i dokumentirani.

Stečajna upraviteljica će sukladno članku 89. Stečajnoga zakona izraditi i dostaviti završni račun uz koji će obrazložiti i dokumentirati sve troškove nastale tijekom stečajnoga postupka.

Također, sukladno članku 95. Stečajnoga zakona vjerovnici mogu naložiti stečajnom upravitelju da u određenim vremenskim razmacima tijekom postupka polaže račune. Tijekom ovoga stečajnog postupka vjerovnici nisu dali takav nalog stečajnoj upraviteljici.

U ovoj fazi postupka stečajna upraviteljica je izradila obračun troškova te tabelu u kojoj je navela sve troškove, izravne i neizravne, koji terete prodanu nekretninu, a koji su obračunati temeljem knjigovodstvene dokumentacije. Također, stečajna upraviteljica redovno podnosi tromjesečna izvješća iz kojih je razvidan tijek i troškovi postupka.

Nadalje, punomoćnik stečajnih vjerovnika u žalbi navodi „Trošak knjigovodstvenih usluga iskazan je u iznosu od 8.958,70 eura. Potpuno je nepoznato na koji način je formiran ovaj iznos:

- temeljem kojeg ugovora,
- za koje razdoblje i po kojoj cijeni,
- i za koje poslove.“

„... Vođenje knjigovodstvenih poslova se za takav „opseg“ poslovanja može ugovoriti sa bilo kojim knjigovodstvenim servisom za iznos od maksimalno 200,00 eura mjesečno.“

Stečajna upraviteljica ističe da je u potpunosti poznato temeljem kojeg ugovora su obračunate knjigovodstvene usluge, za koje razdoblje i poslove te po kojoj cijeni.

Dokaz:

- ugovor o vođenju poslovnih knjiga

Ugovor o vođenju poslovnih knjiga sklopljen je 1. srpnja 2020. godine tj. nakon otvaranja stečajnog postupka jer već tada je sukladno zakonskim odredbama potrebno ustrojiti poslovne knjige. Raniji zakonski zastupnik to očito nije znao jer niti je vodio poslovne knjige, niti je predavao zakonska financijska izvješća, niti je sačuvao i predao poslovnu dokumentaciju dužnika stečajnom upravitelju, a s čim je punomoćnik stečajnih vjerovnika upoznat obzirom da zastupa i ranijeg zakonskog zastupnika u predmetu protiv stečajnog dužnika.

Vjerovnici su na izvještajnom ročištu održanom dana 1. rujna 2020. godine donijeli odluku da prihvaćaju izvješće stečajne upraviteljice u kojem je predložen i predračun troškova stečajnog postupka. Među tim troškovima je i trošak knjigovodstvenih usluga koji iznosi 159,27 EUR mjesečno (1.200,00 kn) plus PDV, a što je ukupno 199,09 EUR mjesečno.

Dakle, punomoćnik stečajnih vjerovnika u žalbi iznosi paušalne i netočne podatke koje je lako mogao provjeriti uvidom u prihvaćeno izvješće i zapisnik sa izvještajnog ročišta.

U nastavku točke 2. podnesene žalbe stečajni vjerovnici u cijelosti osporavaju troškove odvjetničkih usluga.

Vezano za osporavanje troška zastupanja stečajnog dužnika stečajna upraviteljica se detaljno očitovala u podnesku od 6.3.2024. u kojem navodi da su na izvještajnom ročištu održanom dana 1. rujna 2020. godine vjerovnici donijeli odluku da su suglasni da stečajna upraviteljica angažira odvjetnika za vođenje parnica pri čemu nisu postavljeni nikakvi uvjeti o tarifi zastupanja ili ograničenje u broju podnesaka.

Također, svi odvjetnički troškovi obrazloženi su u specifikaciji odvjetničkih troškova koja je dostavljena sudu i specifikacijom na računima odvjetnika, a detaljan sadržaj svih podnesaka dostupan je punomoćniku vjerovnika Energopelet d.o.o. i vjerovnika Sebastijana Runka putem „e-komunikacije“ obzirom da ih zastupa u svim postupcima koje vode sa stečajnim dužnikom te da zastupa suprotnu stranu i u svim ostalim postupcima u kojima je stranka stečajni dužnik.

U odnosu na prigovor da je Tbr. 8.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika propisano kako odvjetnik u parničnom postupku ima pravo na nagradu kao za tužbu po odgovarajućem tarifnom broju, ali ne za više od sveukupno 4 takva podneska u prvostupanjskom postupku, stečajna upraviteljica smatra da prigovor nema osnove jer navedeni tarifni broj se primjenjuje u slučajevima kada sud odlučuje o trošku koji je dužna snositi protivna stranka u postupku, a ne sama stranka koju odvjetnik zastupa. Tarifa, kao ni bilo koji drugi zakonski ili podzakonski propis, ne predviđa ograničenja u broju podnesaka na koje odvjetnik ima pravo na naplatu cjelokupnog iznosa troška od same stranke, a koji su podneseni u okviru zastupanja pojedine stranke u određenom postupku. Upravo suprotno, iz tržišnih i poduzetničkih sloboda te slobode ugovaranja proizlazi kako odvjetnik po nalogu stranke i radi zastupanja stranke može podnijeti neograničeni broj podnesaka i ujedno naplatiti trošak poduzimanja takvih odvjetničkih usluga od same stranke.

Navedeno je propisano Tbr. 41. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koji glasi: *„Odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad i izdatke u vezi s izvršenim radom.“*

Dakle, svi podnesci bili su potrebni radi urednog i uspješnog vođenja više postupaka pokrenutih protiv stečajnog dužnika te radi uspjeha u sporu. U suprotnom, odvjetnik bi odgovarao za propuste u radu jer se nije očitovao na navode suprotne strane i time ugrozio probitke parničnog postupka.

U odnosu na primjedbenu da odvjetnik nema pravo na trošak zastupanja na ročištu prema visini koju predviđa „puna“ tarifa ukoliko se na raspravi nije raspravljalo o glavnoj stvari ili se nisu izvodili dokazi, ističe se da je takav stav suprotan tumačenju Upravnog odbora Hrvatske odvjetničke komore.

Naime, iz tumačenja Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika koje je kao nadležno tijelo dao Upravni odbor Hrvatske odvjetničke komore, kao što to u

svom rješenju poslovni broj GŽ-2323/2016-2 od 28. lipnja 2017. navodi Županijski sud u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, proizlazi sljedeće:

„Prema Glavi XVIII Tarife, Upravni odbor Hrvatske odvjetničke komore ili tijelo koje Upravni odbor odredi daje objašnjenje o primjeni Tarife i njezino tumačenje.

Iz toga proizlazi da je to tumačenje obvezujuće za sva tijela koja primjenjuju Tarifu.

Na 7. sjednici Upravnog odbora održanoj 20. svibnja 2010. g. pod točkom 24. usvojen je zaključak da odvjetnik ima pravo na tzv. punu Tarifu za rasprave na koje je pristupio i gdje je u raspravnom zapisniku utvrđeno: „Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, tuženi ostaje kod odgovora“, odnosno „Tužitelj ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva, ističe da nema dokaznih prijedloga i predlaže da se glavna rasprava zaključi, tuženi ostaje kod odgovora na tužbu i nema dokaznih prijedloga“, odnosno Tbr. 9. toč. 1. Tarife jer se radilo o ročištima na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari.

S obzirom na navedeno kako je na ročištu koje je održano 22. siječnja 2013. godine tužitelj ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva, a tuženik kod odgovora na tužbu to je tužitelju za to ročište trebalo priznati nagradu u iznosu od 1.000,00 kn prema Tbr. 9. toč. 1. Tarife uz uvećanje za iznos PDV-a.“

Dokaz:

- Tumačenje HOK 1,
- Tumačenje HOK 2,
- Rješenje Županijskog suda u Varaždinu, Stalna služba u Koprivnici, poslovni broj GŽ-2323/2016-2 od 28. lipnja 2017.

Slijedom navedenog, radi se o obvezujućem tumačenju koje su sudovi dužni prihvaćati prilikom primjene Tarife, odnosno prilikom odlučivanja o odvjetničkim troškovima te koja praksa je prihvaćena i ustaljena duži niz godina.

III.

U točki 3. podnesene žalbe stečajni vjerovnici navode da iz imovine stečajnog dužnika nije osigurana naknada troškova koja će teretiti stečajnu masu.

Potpuno pogrešno punomoćnik stečajnih vjerovnika tumači da sredstva za troškove koji će teretiti stečajnu masu nisu osigurana, a tiču se predmeta P-100/2021 koji se vodi kod Trgovačkog suda u Bjelovaru.

U navedenom predmetu Visoki trgovački sud RH je povodom žalbe tuženika Sebastijan d.o.o. u stečaju presudom i rješenjem PŽ-1113/2022-2 od 10.8.2022. presudio da se odbija zahtjev tužitelja Sebastijana Runka da se utvrdi osnovanom njegova tražbina u iznosu 297.769,12 kn kao tražbina drugog višeg isplatnog reda te je naložio tužitelju da naknadi tuženiku trošak postupka u iznosu 75.962,50 kn. Obzirom da je sud 18.10.2022. donio odluku o pravomoćnosti i ovršnosti rješenja, a tužitelj na poziv tuženika nije uplatio dosuđene troškove postupka, tuženik je dosuđene troškove naplatio putem naloga za izravnu naplatu kod Financijske agencije. Dana 23.3.2023. Vrhovni sud RH donio je odluku kojom se dopušta revizija te je u predmetu Rev-674/2023 na sjednici održanoj 25.10.2023. godine donio rješenje kojim se ukidaju presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda RH broj PŽ-1113/2022-2 od 10.8.2022. godine i predmet vratio sudu drugog stupnja na ponovno odlučivanje, a o troškovima revizijskog postupka odlučit će se konačnom odlukom. Trgovački sud u

Bjelovaru je dana 22.2.2024. dostavio spis Visokom trgovačkom sudu na ponovno odlučivanje.

Nepravomoćna presuda ne može obvezivati što je jasno i svakom laiku te su navodi podnositelja usmjereni samo na ometanje i usporavanje stečajnog postupka te na pokušaj blokade namirenja razlučnih vjerovnika na unovčenoj nekretnini dužnika temeljem neistinitih navoda.

Obzirom da konačna odluka o troškovima u navedenom sudskom postupku još nije donesena stečajna upraviteljica se očituje da će vezano za eventualno namirenje troškova ovog postupka postupati tek nakon donesene presude i njezine pravomoćnosti.

Dakle, nema sumnje da će biti dostatna sredstva u postupku i za eventualno namirenje ovog troška ako do njega dođe jer stečajnom dužniku je već pravomoćno dosuđen trošak u P-124/2020 koji se trenutno ne može naplatiti jer raniji zakonski zastupnik Antun Svat nema upisanih računa nad kojima bi se mogla provesti novčana ovrha. O navedenom punomoćnik vjerovnika Energopelet d.o.o. i Sebastijana Runka ima saznanja obzirom da je istovremeno i punomoćnik Antuna Svata.

Nadalje, stečajni dužnik je uspio u sporu P-123/2020 te je prvostupanjska presuda potvrđena odlukom Visokog trgovačkog suda RH broj Pž-508/2024 od 13.3.2024. kojom je naloženo žalitelju Energopelet d.o.o. naknaditi troškove parničnog postupka stečajnom dužniku u iznosu od 18.766,67 EUR po kojoj žalitelj još nije postupio. Također, stečajni dužnik je uspio u sporu P-30/2022 u kojem očekuje rješenje drugog stupnja, a očekuje i uspjeh u parnici P-72/2023 slijedom čega će se moći namiriti svi troškovi stečajne mase.

Dalje se u žalbi navodi da je radnjama stečajne upraviteljice stvoren nepotreban trošak za stečajnu masu što ničime nije argumentirano.

Iz tijeka stečajnog postupka vidljivo je da upravo raniji zakonski zastupnik Antun Svat, Energopelet d.o.o. i Sebastijan Runko, koji su povezane osobe i zastupa ih isti punomoćnik, pokušavaju oštetiti stečajnu masu te blokirati i usporiti stečajni postupak putem objesnog parničenja, a ne postupaju po pravomoćnim presudama sudova te na taj način umanjuju stečajnu masu.

IV.

Svi žalbeni navodi koje punomoćnik stečajnih vjerovnika ističe u žalbi su potpuno paušalni, neosnovani i netočni, usmjereni isključivo na ometanje i usporavanje stečajnog postupka te na pokušaj blokade namirenja razlučnih vjerovnika temeljem neistinitih navoda.

Predlaže se da naslovni sud odbaci žalbu te utvrdi pravomoćnost rješenja o namirenju a podredno se predlaže nadležnom sudu žalbu odbiti.

S poštovanjem,

Snježana Hopp
stečajna upraviteljica